

θείας ουσίας, καὶ τὸ πρὸς τὴν Σαμαρεΐτιν ῥηθέν· Ὑμεῖς προσκυνεῖτε, ὃ οὐκ οἶδατε, ἐρ-
μηνεύει.

- ς'. Καὶ μετὰ ταῦτα τὴν τοῦ Υἱοῦ κλήσιν κτλ.
ζ'. Πρὸς οἷς τὰς τοῦ Μονογενοῦς προσηγορίας
θεϊκὰς τε καὶ ἀνθρωπίνας διερμηνεύσας, τὸ
γεννητὸν καὶ ἀγέννητον διεξετάσας, τὸν
λόγον πληροῖ.

Κατ' Εὐνομίου Λόγος Δ'. κεφ. θ'. 616—677.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Δ'. ΛΟΓΟΥ

- α'. Ὁ τέταρτος λόγος τὴν περὶ τοῦ γεννήμα-
τος φυσιολογίαν, καὶ τὴν περὶ τῆς ἀπαθούς
γεννήσεως τοῦ Μονογενοῦς, καὶ τὸ, «Ἐν
ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος», ἔτι τε τὴν ἐκ Παρθένου
γέννησιν σαφῶς διερμηνεύει.
β'. Εἴθ' οὕτως τὰ ἀρμόζοντα περὶ τῆς ὑποστά-
σεως τῆς γῆς ταῦτα περὶ τοῦ Μονογενοῦς
τὸν Εὐνόμιον εἰρηκέναι διελέγξας, τρεπτὸν
αὐτόν, καὶ κτιστὸν βουλόμενον. δεῖξαι ἀπο-
δείκνυσιν.
γ'. Εἴτα τὸν περὶ τοῦ Πρωτοτόκου λόγον πάλιν
ὡς παρὰ τοῦ Ἀποστόλου τετρακίς μνη-
μονευθέντα θαυμασίως διεξιείσιν.
δ'. Μετὰ τούτων πάλιν τὸ ἀπαθὲς τῆς τοῦ Κυ-
ρίου γεννήσεως, καὶ τὸ τοῦ Εὐνομίου ἀνόη-
τον, ὡς τὴν γεννηθεῖσαν οὐσίαν τὴν τοῦ
Υἱοῦ προσηγορίαν ἔχειν εἰπόντος, πάλιν δὲ
ἐπιλαθομένου, καὶ τὴν τοῦ Υἱοῦ πρὸς Πα-
τέρα σχέσιν ἀρνούμενου, ἐν οἷς καὶ τὸ κατὰ
Κίρκην καὶ τὸ μανδραγόρου. διεξιείσιν φάρ-
μακον.
ε'. Πάλιν τε τὸν Εὐνόμιον ὑπὸ τῆς ἀληθείας
ἀναγκαζόμενον τῷ ἀρθῷ συνηγοροῦντα δεί-
κνυσι δόγματι, κυριωτάτην καὶ πρώτην, οὐ
μόνον τὴν τοῦ Πατρὸς, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ
Μονογενοῦς οὐσίαν ὁμολογοῦντα.
ς'. Εἴτα τὸν περὶ τοῦ γεννητοῦ, καὶ ποιήμα-
τος, καὶ κτίσματος γυμνάζει λόγον, καὶ τὸ
ἀμεσίτευτον, καὶ ἀμέριστον τῆς οὐσίας, καὶ
τὴν πρὸς τὸν κτίσαντα καὶ πεποιηκότα
σχέσιν ἀσεβῶς παρὰ τε Εὐνομίου καὶ Θεο-
γνώστου λεγόμενα ἀποδείκνυσιν.
ζ'. Πρὸς τούτοις τὸ ἀσύγκριτον τῶν μετὰ τὸν
Υἱὸν γενομένων, καὶ τὴν κακούργως παρὰ
τοῦ Εὐνομίου ἐπινοηθεῖσαν διὰ τῆς τοῦ Μο-

νογενοῦς, καὶ τοῦ Υἱοῦ ὀνομασίας εἰς ἀπά-
την τῶν ἀκροωμένων ἐπικεκρυμμένην εἰδω-
λολατρίαν σαφῶς καὶ ἐντέχνως διελέγχει.

- η'. Εἴθ' οὕτως τὴν τοῦ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ οὐσίαν
ἀπαράλλακτον δείκνυσιν ἐν ᾧ καὶ πολλὰς
παραλλαγὰς καὶ ἀρμονίας ἐκδιδάσκει, τῶν
τε μορφῆν, καὶ σφραγίδα, καὶ χαρακτῆρα
διασαφῶν.
θ'. Ἐπειτα οὐσίαν τε καὶ γέννησιν διασαφή-
σας, τοῦ Εὐνομίου κεναλογίαν καὶ φλυαρίαν
κροτάλῳ εἰκέναι ἀποκαλεῖ. Εἴτα τὰ περὶ
τῆς Μονογενοῦς γεννήσεως παρὰ τοῦ μεγά-
λου Βασιλείου ῥηθέντα, ὡς παρὰ Εὐνομίου
κακῶς διαβληθέντα, σαφῶς διελέγξας, τὸν
λόγον πληροῖ.

Κατὰ Εὐνομίου Λόγος Ε'. κεφ. ε'. 677—708.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ε'. ΛΟΓΟΥ

- α'. Ὁ δὲ πέμπτος λόγος τὰ παρὰ τῆς τοῦ
ἀποστόλου Πέτρου φωνῆς ῥηθέντα ἐπαγ-
γέλλεται εἰπεῖν, ἀναβάλλεται δέ. Καὶ πρό-
τερον μὲν περὶ τῆς κτίσεως διαλέγεται,
ὅτι μὴδὲν αὐτῆς ἐστὶ σεβάσιμον, ἀλλ' ἀπαι-
δεύτῳ καὶ ἀσθενεῖ διανοίᾳ πλανηθέντες οἱ
ἄνθρωποι, καὶ τὸ κάλλος αὐτῆς θαυμάσαν-
τες, τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἑθεοποίησαν. Ἐν ᾧ
καὶ τὴν Ἥσας ῥῆσιν τὸ, «Ἐγὼ Θεὸς πρῶ-
τος» παγκάλως διηρμήνευσεν.
β'. Εἴτα τὴν Πέτρου διέξιει ῥῆσιν, «Ὅτι Κύ-
ριον καὶ Χριστὸν ὁ Θεὸς αὐτὸν ἐποίησεν».
Ἐν ᾧ καὶ τὴν παρ' Εὐνομίου ἀντιρρῆσιν,
ἣν κατὰ τοῦ ἁγίου Βασιλείου διὰ τὴν τοιαύ-
την ῥῆσιν ἐποίησατο, τὰς τε λοιδορίας καὶ
ὕβρεις ὑφειμένας ἐξέθετο.
γ'. Πρὸς ἃς ἀπάντησις θαυμαστή τις καὶ ξένα
καὶ ἀπόδειξις τῆς τοῦ σταυρωθέντος δυνά-
μεως, καὶ ὅτι τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, οὐ
τῆς τοῦ Μονογενοῦς παρὰ τοῦ Πατρὸς ἡ
ὑπόψις γέγονε. Καὶ ἐρμηνεία τοῦ σταυρικοῦ
σχήματος, καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ προσηγο-
ρίας, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀνακραθείσης θεότητος
τῷ ἀνθρωπίνῳ χαρισθέντα ἀγαθὰ.
δ'. Εἴτα τὴν Εὐνομίου συκοφαντίαν, ὡς ἀνθρω-
πον εἰς ἀνθρώπον κακενῶσθαι τὸν Μ. Βασι-
λειον. λέγοντα, ψευδῇ ἀποδείκνυσιν, καὶ τὴν
τοῦ Μονογενοῦς κένωσιν, ἐπὶ ἀνκλήσει τοῦ